Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in universam logicam - Cod. Ettenheim-Münster 158

Reihing, Jacob

[S.l.], 1609

Commentarius in artis categorias prolegmomena

urn:nbn:de:bsz:31-113622

Visual Library

Commentarius In Arlis Categorias prolegomena.

Priusquam ad textum Arlis veniamus quaedam prolegomena breviter sunt expedienda 1um inscriptio libri 2um finis et utilitas 3um subiectum illius 4tm. logicene sit liber. 5um methodus illius. — 5 prolegomena expedienda

Circa primum duae sunt in inscriptione voces scil. Arlis Categoria. 1a authorem indicat Arlem qui Stagyra macedoniae urbe oriundus patrem medicum nomine Nicomachum habuit anno 17. sub Platone Athenis in Academia coepit discere et sub eius disciplina 20 annos exegit in Lycaeo deinde ipse plures annos publice docuit et peripateticorum princeps audire meruit: dicti a. sunt peripatetici quod disputando ambularent a qua ambulatione ipse lucus appellari solitus est ut patet apud porph. in fine proemii. plura de Arlis ingenio libris modo philosophandi. Pons. ro. to. Metaph. in proemio ad aliquot capita. Caeterum autorem esse huius libri Arlem testantur Themistius et Averroes et dos antiqui alii ipse porph. expresse initio sui proemii imo Arli praedicamentorum inventionem plerique transcribunt praeter Jamblicum qui illam Archytae ~~Tarent~~ Tarentino tribuit. Altera inscriptionis vox est Categoria. Categoria origine graeca vox est et inter alia significata praedicationem significat quo sensu ad logicam pertinet. ubi et vox Cathegorema porro etsi quodlibet praedicatum ex vi nominis Cathegoria dici possit et a quibusdam soleat usurpari pro summo genere cuiusque ~~praedicamenti~~ praedicamentis certum tamen est ab Arle hoc loco Cathegoriam sumi non pro uno praedicato sed pro tota serie praedicamentorum generum scil. ac specierum usque ad individua v. g. dispositio substantiae corporis viventis animalis hominis &. Ita ut prius respectu posterioris habeatur ut superius de Cathegoria substantiae. In hoc sensu Arlem explicat porph. cap. de specie cum ait in una quaque categoria sunt quaedam generalissima quaedam specialissima. quare et latini interpretes hanc vocem non absolute praedicationem seu praedicatum verterunt sed praedicamentum hoc est ordinem quendam multorum eiusdem rationis praedicamentorum esse. a. ita inscriptum librum esse inde apparet ~~quod~~ quod has ipsas Cathegorias Arles primario hic explicat.

Circa 2dum dico huius libri finem esse directionem 1ae operationis intellectus sicut in libris de interpretatione 2dae et in sequentibus 3a operatio dirigitur ita in hoc lib. 1a operatio q. a. v. 1a operatio ad 2dam et 3a tanquam utriusque principium seu elementum ordinatur et hic liber ad sequentes

Marginal notes:

Circa 1um duae sunt in inscriptione voces scil. Arlis Categoria 1a autorem indicat

De Arle autore quaedam dicuntur

Unde vocati dicti peripatetici

Arlem huius libri autorem esse testantur alii.

Altera inscriptionis vox est categoria. Notio huius vocis

Categoria sumitur non pro uno praedicato sed pro tota serie praedicamentorum

Latini interpretes absolute non praedicationem sed praedicamentum verterunt

Circa 2dum Dico huius libri finem esse directionem 1ae operationis intellectus ut in libris de interpretatione 2dae in sequentibus 3ae.

ordinatur sicut n. in arte legendi vel scribendi prius docentur simpli
cia elementa seu litterae ~~deinde~~ deinde syllabae ac voces denique
his unumque ad aliud ordinatur ideoque inicio pr[a]emittitur ita in logica
ante doctrinam syllogismorum traditur doctrina de propositionibus ex quibus constat
syllogismus his in. praemittitur cognitio simplicium ex quibus componuntur

obiectio — voces. Dices simplex apprehensio non est exposita periculo erroris
sed oratio naturalis facillima et expedita sicut visio ergo sicut non datur ars
videndi ita et non datur ars aliqua dirigens primam operationem intellectus

solutio — R. antecedens esse verum loquendo de apprehensione secundum se praecise solum
n. esse de eadem ex parte obiecti et in ordine ad construendam orationem
obiectum n. simplicis orationis amplissimum est et nisi in certas classes
redigatur erroris occasio non in apprehendendo, sed in componendo esse potest
ergo (dico primam operationem non dirigi quo ad modum apprehendendi naturalem, sed ex

ut melius intelligatur reiiciendo — parte obiecti quod responsio ut melius intelligatur Notandum est diversitatem
Notandum est — aliquam esse inter tres operationes humani intellectus quamvis n. omnes naturales sint
tamen in compositione et discursu propter periculum erroris locum habet artis aliquis
directio in simplici a. apprehensione secundum se non habet locum ut recte
probat argumentum non n. est ars dicens modum apprehendendi quod oratio naturalis falsitatis
et falsitatis expers est. cum falsum non sit nisi in intellectu componente
ut alibi fusius dicetur nihilominus tamen quia obiectum intellectus amplissi
mum est scil. omne ens valde difficile et pene impossibile esset propter multorum
entium coniunctionem in una re invenire quod dei essentiale quod proprium quod
differentia quod denique extrinsecum esset in formam haberet distinctam cogni
tionem eaque quasi in certas classes distributa in componenda de
hoc rei vel passione de subiecto demonstranda in promptu haberet
facta est a. haec distributio per decem praedicamentorum unde circa illam primam
intellectus operatio quasi obiective perficitur ac dirigitur Exemplum huius
rei potest esse in typographo qui cum debeat ~~debeat~~ diversas voces ex
diversis literis aereis componere in tabula si elementa aerea an
te se haberet in unum acervum congesta impossibile esset illi quod credere quanto
n. tempore et labore modo hoc modo illud elementum inveniret
novum. quare ut compendium labori faciat et expedite pro
grediatur ponit ante se distinctas ~~diversas~~ capsulas in quibus singulae
literae distincte et numerose sitae sunt unde capsulas hinc oculis
designatas modo hanc modo illam literam et ut opus est celerri
me depromit et in tabula ~~ad~~ ad typum collocat sicut ergo iste
typographus non tamen in usu quam in obiecto dirigitur in or
dine ad celerem compositionem ita etiam logica per

ſ pdicamenta n tam intellectu quo ad appensione qz quoad obiecta seu signa illoru distincte collocata ut expedito usui sint ad compositione definitionu, divisionu &c. dirigit ~ Circa 3u tot ferè sunt opiniones quot circa subiectu logicæ alii n. ut simplicius et oes nominales huius tractatus obiectu voces simplices ponunt inducti autoritate Arlis q cap. 2do. ait, eoru q dnr alia sdm complexione dnr alia sine complexione &c. complexu a et incomplexum ad voces spectant et cap. 4. ab initio dicit eorum q sine complexione dnr aut substantiam significant aut quanti &c. significae a. itidem vocu. q alii ut Averroes, Zybralis dicunt res ee obiectum huius libri cu cap. 1o agens de univocis aequivocis &c. res defimat et cap. 2. quasi ea q in pdicamentis ponuntur dividens dicat eorum q sunt alia de subiecto aliquo dnr &c. alii u. nec voces nec res obiectum huius tractatus ee volunt sed gceptus simplices seu 1a operatione intellectus. ut S. Tho. 1o post. lect. 1a sicut n. totius logicæ obiectu sunt operoes intellectus ita et huius phis aliqua erit expositio intellectus n. a. pt ee aliqua q gz 1a. Alii deniqz ut Ammonius et Boetius quasi arbitri inter istos volunt obiectu ee voces qtenus mediis gceptibus sunt signa reru vel potius res quatenus mediis gceptibus ~~sunt signa reru~~ ſ voces significantur.

Cõncilians hos inter se

Inter has tlias tanta diversitas n e ut n posit fieri aliqua conciliatio sdm ea q diximus in plegomeno 2do disput. 2da de subiecto logicæ. dicò gò breviter ſ se 1o gsiderari gceptus simplices ut sunt signa rerum recte ordinata ad faciendas enunciationes voces u. simplices 2dario et in ordine ad usu humanum res deniqz q istis gceptibus subsunt et ab iis denominantur remote gsiderari qz uis si res sumantur reduplicative ſ ut subsunt gceptibus et ſ illas extrinsece sunt ordinabiles in oratione put dici aliquo mo gruu subiectu: aliquo mo inqua qa revera n tam ipsa qz formæ illæ sdm quas gsiderantur obiectu sunt sicut q hoem ut e albus gsiderat hoem tm ſ accidens considerat ſ se a. albedine vel q videtur ee q. de noie et hoem ut e albus ſ se gsiderat. Atqz hoc dictu nram nova gfirmoe n eget iisde n. gb. argumtis, qbus l. cit. pbavimus nec res nec voces sed gceptus primario et ſ se gsiderari à logica.

Obiectio

Obiicies illud q. ppriè et principalr pdicatr et principalr ponitr in pdicamento ē obiectum huiq tractatus, sed res principalr et principalr in pdicamento ponuntr go res n. geptq obiectū erunt huiq tractatq. Rx distinguendo ma. ē obiectū formale et pximū nego remotū et mate secundoriū gcedo ē igitr hic diligenter notandū aliud cē aliqd principalr pdicari vel poni in pdicamento aliud n. aliqd principalr à logica tanqz pprium obiectum gsiderari res n. principalr pdicantr et principalr gsiderantr ab aliis sciis n. a. à logica: logica n. tanqz instrumentalis scia principalr gsiderat ipsa instrumenta qbq res in aliis scientiis pdicantr stanqz q in aliis sciis instrumentū ē et ibi nec gsideratr nec pdicatr id in logica principalr et pdicatr et gsideratr q sic ostenditr nam in aliis sciis sunt defiões demonstraes. sed ipsae nec subiiciuntr nec pdicantr in logica n. defio, demonstrao ē id q gsideratr q subiicitr et pdicatr. v. g. in hac ppoe demonstrao ē sillogismq sa n. obiectum q logica gsiderat instrumentū ē cuiq naa ē utile cē ad aliud id ē ad q utilia sunt instrumenta. logica ē reru cognitiō hinc fit reru tanqz finis ultimi gz ūis extrinsecè freqnter mentiōne fieri in logica adeoqz giungi rōes intentiōnes cū rēis pp peculiarē rōem logicae tanqz gnalis instrumenti oium sciarū ita tn ut semp rēa intentiones sint pximū et pū obiectum rōa intentiōnes etiaru et remotū qquis illaru cognitiō sed in aliis sciis acqrenda principalr intendatr

pale pdicanf — *Rx* — *Nota: aliud ē aliqd principalr pdicari vel poni in pdicamento, aliud ab aliqd principalr à lga tanqz proprium obiectum gsiderari* — *Sic q in aliis sciis instrumentq ē et ibi nec consideratr nec pdicatr id in lgā principale ē. exemplo declaratr* — *Rao cur rēae intentiones rētis in lgā iunganr*

Obiectio

Dices non sicut res pe principalr pdicantr in aliis sciis geptq a. ut signa reru principalr in logica ista et videtr dicendū q qz ūis in pdicamentis absolutè seu in metaphisicis principalr ponantr res, tn in logicis pdicamentis principalr collocantr geptq quo posito ad obiectiōne suprafactam videtr satisfi eri dicendo. ad ma. illam vera cē si loquatr de principalibq in logica falsā a. si de principalibq in metaph. aut aliis sciis loquatr. ad minore n. vera cē respectu metaphisicae vel aliaru sciaru falsa a. cē respectu logicae. Rx deo hunc discursum n. cē impbabilem sunt n. q velint in pdicamentis

Rx

logicis principale poni conceptus nihilominus tamen mihi magis placet absolute dicere quod res principaliter ponantur in praedicamentis et logicis seu illis quae logica considerat uti sentiunt. CC. in primo Ad 1um argumentum Soarez to. 2. disp. 39. ab initio ubi ita loquitur Multi praedicamentorum interpretes dixerunt Dialecticam in praedicamentis potius agere de nominibus quam de rebus quod intelligendum puto non quia noia in praedicamentis ponantur sed quia Dialecticus magis considerat res in praedicamentis collocandas quoad quid nominis quam quoad quid rei ratio autem est quia eadem sunt praedicamenta quae considerat logicus et quae considerat metaphysicus etsi uterque alia atque alia ratione consideret. Certe Aristoteles 5o metaphysicae cum distinxisset inter ens in anima et ens reale solum hoc posterius in decem praedicamenta distribuit principaliter scil. Etsi prius Ens scil. in anima tamquam signum suum et secundarium locum habeant quem illis interdum tribuit Aristoteles loquens de signis quasi 2da intentiones seu conceptus principaliter ponerentur in praedicamentis logicis non video quomodo non omnino distinguerentur a metaphysicis ita ut plura quam decem praedicamenta essent scil. decem rerum et decem signorum. Quod si dicat aliquis signa esse subordinata rebus adeoque non facere distincta praedicamenta hoc ipsum dicam indicium esse quod res primario, noia secundario ponantur alias enim non servabitur subordinatio et plane multiplicabuntur praedicamenta sine causa. Itaque cum tamen praedicamentum logicum non intelligitur aliud et distinctum simpliciter a metaphysico sed plane idem in se aliter tamen consideratur Dialecticus enim inquit Soarez l. c. non considerat decem genera entium ut eorum naturas exacte declaret id enim extra institutum eius esset cum Dialectica solum sit ars dirigens operationes intellectus Unde directe et per se agit de conceptibus ut sunt per arte dirigibiles quia vero conceptus circa res versentur et in rebus fundantur ideo de rebus tractat non ut earum essentias declaret sed solum in ordine ad praedicamenta constituenda nam praedicamenta

Ad 1um ad 1um argumentum Soarez.

Corollarium

Subiectum logicae agit de conceptibus

qd prædicamentum logice sumptum

tu logica sumpta nihil aliud e qz generum et specierum dispositio sub uno summo genere qua dispositione in ordine ad defines et demonstrationes conficiendas Dialecticus tradit et sub ea tm roe res attingit in prædicamentis constituendis et paulo infra. sl. u. metaphysicus directe et ex proprio instituto tradit hanc divisione ut proprias roes et essentias rerum migrat

Circa 4um

Circa 4um ex dictis ste patet quomodo tractatio prædicamentorum atr ad metaphysicam atr ad logicam spectat quare

Dicendum hunc librum oio ad logicam

Dicendum est hunc librum oio ad logicam cu tractet de prædicamentis accomodate ad scopum logicæ ut patet ex anteprædicamentis et postprædicamentis atqz et ex ipsa tractatione prædicamentorum q brevis potius delin delineatio rerum e qz exacta cognitio cu tn sæpe et interserantur termini rationum intentionum. u. y. substantiam p prædicatione explicat et qualitatem dicit esse sdm quam quales dicimur.

Circa 5um Dicitur methodus huius libri n est demonstrativa sed definitiva et divisiva

Circa quintu dico methodu seu uiam doctrinæ huius libri n e demonstrativa sed definitiva et divisivam qualis et fere fuit in libello porph. Unde colligitur opus n ee ut in totali aliqua scientia oes libri habeant demonstrationes adeoqz proprie scientifici sint sed satis e quosdam q uersantur circa simplicia seu principia subiecti generis defines et divisiones et aliqua explicoem modus procedendi uocatur modus disciplinæ. ~.

Sit hic liber 3 partes.

Sit porro hic liber 3. partes. 1a ante (anteprædicamentorum dr et explicat quæ generalia utilia ad prædicamentorum doctrina. 2a de ipsis prædicamentis singula breviter quantum hic opus e declarat. 3a 3a q postprædicamentorum dr quædam pluribus prædicamentis coia explanat atqz hæc de prolegomenis.

In cap. 1um.

De æquivocis univocis &c.

Hoc cap. phles affert 3 defines unam æquivocorum alteram univocorum 3am denominativorum

Hoc cap. phles affert 3. defines una æquivocorum altera univocorum. 3a denominativorum, 1a defio e Æquivoca dnr quorum solum nome coe e sdm nomen. u. substantiæ ratio diversa

1a

ut ho pictus et ho verus. 2da. Univoca dicuntur quorum et nomen commune est et sdm nomen eadem substantiæ ratio Ut ho et bos in roe animalis 3. denominativa dicuntur quecunque ab aliquo quecunque differentia casu sdm nomen habent appellatione ut fortis à fortitudine. — 2da / 3tia

In textu huius cap. circa æquivoca et univoca advertenda sunt sequentia 1o quia æquivoca in prædicamentis locum non habent, ea vero quæ in prædicamentali serie ponuntur univoca sunt et denique ea quæ in posterioribus prædicamentis ponuntur denominative prædicantur de 1o prædicamento substantiæ scil. ideo voluit Aristoteles ad melius intelligenda prædicamenta initio definire æquivoca univoca et denominativa et quidem prius æquivoca quam univoca quia prius est expellere alienam formam quam alienam propria inducere. 2o definivi hic res in quantum significantur per voces ideo enim dicit æquivoca dicuntur non æquivoca sunt res enim non in se sed in ordine ad voces per quas significantur rationem æquivocorum vel univocorum habent. Porro æquivoca et univoca hic pro rebus sumi patet cum dicat quorum nomen commune est atque hinc est illa authorum distinctio æquivocorum in æquivoca æquivocata res scil. et in æquivoca æquivocantia hoc est voces. 3o definivi æquivoca et in univoca in plurali nam etsi unum nomen sit æquivocum unatum res æquivoca non est sed necessario plures requiruntur quæ unum nomen participent et sdm illud rationem plures diversa sdm eandem substantiæ in utraque definitione sumitur quidditate seu essentia seu definitionem explicata seu simplici conceptu apprehensa: in Græco enim est ousia quæ vox si pro substantia 1o prædicamento sumeretur accidentia in aliis prædicamentis respectu suorum inferiorum non dent univoca quod est apertè falsum cum omnia quæ ponuntur in prædicamentis sint univoca respectu inferiorum aut superiorum. 5to tria requiri ad hoc ut aliqua sint verè æquivoca. 1o ut nomen sit illis commune. 2dm ut ratio substantiæ seu definitio sit diversa. 3o ut sit diversa sdm illud nomen hinc patet canem latrabilem et canem coelestem esse æquivoca sub nomine canis sed non esse æquivoca verum univoca sub nomine corporis sdm quod nomen habent rationem eandem duæ quoque conditiones requiruntur ad univoca 1a enim habet eandem cum

Right margin notes:

In text. huius cap. circa æquivoca et univoca advertenda sequentia 1o

quæ in posterioribus prædicamentis ponuntur denominative 1o prædicantur.

2dum Not.

Æquivoca et univoca hic pro rebus sumuntur

3tium Not.

4tum Not.

5tum Not.

tria requiruntur ad hoc ut aliqua sint verè æquivoca

Duæ conditiones ad univoca requisitæ

aequocis scil. noen esse eadem e eadem rao. 2a eadem sdm noen illud

sdm. xrot. factum et ultimum aequoca dici homonima synonima .u. univoca tuo ffer

q authores faciunt mentionem eorum q polionima seu multiuoca sunt hoc e

sed eandem rocem sdm illa ut ensis gladius et eorum q sunt heteronima seu

diuersiuoca hoc e q sdm plura noia hnt diuersas roes ut ho et equus

Circa denominatiua haec aduertenda 53. Circa denominatiua .u. sunt haec obseruanda 1o in certu ee res ne an noia

defioe denominatiuorum definiatur probabilius tn mihi uideri q cu Boetio Ammo-

nio et aliis sentit hic Tol. qd unica ratione ad pru definiri res et rao et

grauitas textus cum priori suadet. E.u. defio tunc ita explicanda paronima

seu denominatiua dur q ab aliquo scili. ab aliqua forma solo casu

diffia sdm noen hnt appellationem hoc e ~~ab aliquo noie ita deri-~~

~~uante ut solo casu~~ recipiunt nomen solo casu differens a noie ipsius

forma q si u. de noibus defio intelligatur sic declaranda e q ab aliquo sdm

nomen hnt appellatione hoc e ab aliquo noie ita deriuantur ut solo

2tius casu terminatione differant adm. fra in denominatiuis spectari

poe denominatum denominans et denominatiuu singula a. poe

in rebus et in noibus quiderari. u. g. cygnus e id q denominatur, albedo

e forma denominans, album e denominatiuu simle hnt se ipsa noia

3tius cygnus albedo et album. 3u Etsi denominatiua seu res, siue uoces qsi-

derentur n unio in plurali definita sint cum una res ab una forma

accidentali uere denominetur et noen rem ita denominata significans

uere sit denominatiuum, uoluit tn Arles in plurali definire tum

ut seruaret eunde tenore uerboru q fuit in praecedentibus: tum et ut

tu notat Caiet ad multitudine denominatiuoru designada. 4tm.

4tm. Tres ex conditiones et denominatiua requirunt. uexta Ammonii doctrina qtuor qditiones ad denominatiua requiruntur 1a

e ut inter denominatiuu et denominans sit quenientia cu scil. deno-

2da minatiuu similr sumatur. ita ut sit inter eadem diuersitas qu

3tia nimiru denominatiuu qsideratur inaalr. 3a ut inter illa in noie sit si-

4ta militudo. 4ta ut in eada sit aliqua dissimilitudo scil. diffia in casu seu

terminatione ex qbus qditionibus patet denominatiua quasi medio mo

inter uniuoca et aequoca se hre cum nec nomen oio idem, nec oio di-

uersum, roem etiam nec oio eanda nec oio diuersa habeant. defectu 1a qdi-

tionis n sunt denominatiua cantor et cursor qm rnis potentia seu fa-

bilitate posterus actum significat defectu 2da qditionis iio et huma-

nitas n sunt denominatiua q a in re nullo mo distinguuntur et inaale

huius zereli hd n e distincta nado a forma q significat. 3. noen humani

tatis. defectu 3a qditionis laborant studiosus et uirtus q aetsi duas prio-

ras conditiones habeant studiosus u. uirtute editu significat tn n solo casu

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

differunt sed oiō diuersa sunt noia. defectum qtæ qtitionis sunt
grammatica adiectiuum, et grammatica substantiuū qa casu seu ter-
minatione n̄ differunt. 5ᵘ̄ Xon audiendum ēē solū q. unica huiꝰ capitis
solutione ad tdm ubi qtendit denominatiua solum dici denominatiua
respectu denominantis formæ respectu a. subiecti de quo dr̄ ēē uniuoca
uniuoca n. hoc loco ab Arle definita ita sumuntr ut rā uniuoco noie
significata illis sit eentialis, q denominatiuis n̄ cuenire patet cū hm
accidentalr dr̄ de suo subiecto. Vnde Arles cap. de substantia expressè
negat denominatiua tdm roem formalem hoc ē eentialr dici de subiecto
his xbis In aliqbꝰ a. (eorum scil. q in subiecto sunt) nomen qdē nihil
phibet de subiecto ~~de subiecto~~ pdicari, interdū roem. u. ē impoibile
ut album pdicari de subiecto dr̄ n. corpꝰ albū rā u. albi de cor-
pore nunqꝫ pdicabitr. porrò quo mō denominatiua sint uniuo-
ca latiꝰ sumpto hoc noie diximꝰ disp. 1a. de uslibꝰ cap. 9.

Ad marginem: cum Resolutio solꝰ

Disputatio prima.

De Analogis.

Arles analoga ergi hoc cap. uidetr cū æquiuocis coniunxisse atqꝫ una
defioe comprehendisse exemplū n. (æquiuocorū q affert plané analogorū ē
scil. aial uerū et pictū. Vnde et patet cū n̄ æquiuoca casu sed potiꝰ æquiuoca
latiꝰ sumpta put abstrahunt á casu et qsilio æquiuocis seu analogis et pa adutraqꝫ coē
satis finiuisse. Quares cr̄ n̄ subdiuiserit Arles æquiuoca pertim cū analoga
multiplicia sint ac multas ac magnas difficultates habeat. R. tum qa ad
ppositum id nrium n̄ erat oia n. æquiuoca qualiacunqꝫ sint á pdi-
camentis excluduntr. Quare satis fuit æquiuocorū naam gnratim decla-
rare tum qa naa analogorū difficilior ē et potiꝰ ad Metaphisicā
qꝫ ad logicā ptinet. Verū qa ptetua in phisicā analogorū mētio
fit ideo hoc loco saltem magis nria qdā quasi fundamenta circa
hanc naam explicanda sunt. Diuiduntr. a. æquiuoca gnratim sumpta
in æquiuoca á casu et æquiuoca á qsilio. æquiuoca casus sunt q plané
casu hoc ē nec certo qsilio imponentis nec pp aliquā inter se ppor-
tionem idē nomē hnt et sdm illud sumptæ diuersas raes ut Gallus
auis et Gallꝰ hō. æquiuoca á qsilio sunt duplicia alia puré á co-
silio, alia analoga. pure á qsilio sunt q nullā inter se hnt similitu-
dinē uel proportionē á pte rei pp quā idē nomē pticipent sed q hm pp
imponentis spē uel memoriam. u. g. idē nomē cū aliquo sortiuntr
ut si quis filium suum uocet Petrū in memoria. Si Petri

Ad marginem: q exemplo æquiuocorū patet Arles in analoga cū æquiuocis coniunxisse.
Ad marginem: quomō æquiuoca dīuiserit
Ad marginem: Cur n̄ subdiuiserit æquiuoca
Ad marginem: Æquiuoca diuiduntr gnra-liter sumpta in æquiuoca á casu et æquiuoca á consilio
Ad marginem: q sint æquiuoca casus
Ad marginem: et quotuplicia æquiuoca á consilio

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST